

Sygn. akt V U 19/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 marca 2021 r.

**Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w następującym składzie:**

Przewodniczący: Sędzia Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant: st. sekr. sądowy Zofia Aleksandrowicz

po rozpoznaniu w dniu 3 marca 2021 r. w Piotrkowie Trybunalskim

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku S. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o emeryturę pomostową

na skutek odwołania S. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 4 listopada 2020 r. sygn.: (...)

oddala odwołanie;

Sygn. akt V U 19/21

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 listopada 2020 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił S. T. prawa do emerytury pomostowej, podnosząc, że po dniu 31 grudnia 2008 roku, nie wykonywał on prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 oraz 3 ustawy pomostowej (t.j. Dz.U. z 2017 r. poz. 664) lub art. 32 i 33 ustawy emerytalnej **oraz nie rozwiązał stosunku pracy z pracodawcą.**

Od powyższej decyzji odwołanie w dniu 7 grudnia 2020 roku złożył wnioskodawca podnosząc, iż wykonywał pracę w warunkach szczególnych, na okoliczność czego przedstawił świadectwa pracy z 1 października 2020 roku oraz wniósł o przesłuchanie świadków: K. K. i M. G.. W konsekwencji wniósł o zmianę decyzji i przyznanie prawa do emerytury pomostowej.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Postanowieniem z 2 marca 2021 roku Sąd oddalił wniosek skarżącego o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków: K. K. i M. G.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

S. T. urodzony z dnia (...) roku, złożył w dniu 6 października 2020 roku wniosek o emeryturę pomostową. Wnioskodawca pozostaje w nadal stosunku pracy w Przedsiębiorstwie (...) S.A w P.

(dowód: wniosek o emeryturę –k.10-14 akt rentowych, oświadczenie wnioskodawcy z 2 lutego 2021 roku – k. 10 akt)

Skarżący udowodnił ogólny okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 43 lata, 8 miesięcy i 20 dni, w tym 28 lat i 3 dni okresu pracy w warunkach szczególnych do dnia 31 grudnia 2008 roku w rozumieniu art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

(dowód: decyzja z dnia 4 listopada 2020 roku, k.16 akt o emeryturę pomostową)

Pracodawca w dniu 1 października 2020 roku wystawił wnioskodawcy świadectwo pracy w warunkach szczególnych , w którym zaświadczył, że w okresie od 13 lutego 1981 roku do nadal S. T. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony wymienione w wykazie A Dział VIII poz. 2 pkt 1 Rozporządzenia Ministra z dnia 07.02.1983r. Dz. U. nr 8 poz. 43

(dowód: świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach – k. 4 akt emerytalnych)

W okresie od 1 stycznia 2009 roku pracodawca nie został zgłoszony jako pracownik wykonujący pracę w warunkach szczególnych.

(dowód: decyzja z dnia 4 listopada 2020r. – k. 16 akt o emeryturę pomostową)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołania nie zasługują na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 965 ze zm.) prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. urodził się po dniu 31 grudnia 1948 roku;
2. ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
3. osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
4. ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
5. przed dniem 1 stycznia 1999 roku wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;
6. po dniu 31 grudnia 2008 roku wykonywał prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

7. nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Prawo do emerytury pomostowej zgodnie z art. 49 ustawy o emeryturach pomostowej przysługuje również osobie, która:

1) po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;

3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Warunkiem skutecznego ubiegania się o emeryturę pomostową w świetle wykładni językowej art. 4 i art. 49 ustawy z 2008 r. o emeryturach pomostowych, jest legitymowanie się określonym stażem pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze (w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych lub dotychczasowych przepisów) oraz kontynuowanie pracy w tych warunkach po wejściu w życie ustawy, a więc po dniu 1 stycznia 2009 r. W przypadku kiedy osoba ubiegająca się o to świadczenie nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze i legitymuje się w związku z tym jedynie stażem pracy "szczególnej" według poprzednio obowiązujących przepisów, może nabyć prawo do "nowego" świadczenia jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy (okres prac) można kwalifikować jako prace w warunkach szczególnych w rozumieniu dziś obowiązujących przepisów (art. 3 ust. 1 ustawy) lub o szczególnym charakterze (art. 3 ust. 3 ustawy). Innymi słowy brak podstaw prawnych do przyznania emerytury pomostowej ubezpieczonemu, którego dotychczasowy okres pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze, dziś nie może być tak kwalifikowany (tak: wyroku Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2012 r., sygn. akt II UK 164/11, wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 2 kwietnia 2014 r., III AUa 2302/13).

Powyższe legło u podstaw odmowy zaliczenia przez organ rentowy do szczególnego stażu pracy okresu zatrudnienia wnioskodawcy jako kierowcy samochodu ciężarowego o ładowności powyżej 3,5 tony po dniu 31 grudnia 2008 roku. Organ rentowy podniósł bowiem, że praca ta nie jest pracą w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust 1 i 2 ustawy o emeryturach pomostowych, a jedynie w rozumieniu art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, co uniemożliwia jej zaliczenie do szczególnego stażu pracy po 31 grudnia 2008 roku.

Ponadto w będącej przedmiotem osądu sprawie poza sporem jest, że w dacie wydania zaskarżonej decyzji jak i w dacie wydania wyroku przez Sąd, ubezpieczony nie rozwiązał stosunku pracy z Przedsiębiorstwem (...) S.A w P., co stanowi warunek sine qua non przyznania prawa do emerytury pomostowej. Bez jego spełnienia niemożliwym jest nabycie prawa do wnioskowanego świadczenia. Ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę pomostową i przedmiotem zaskarżonej decyzji była odmowa jego przyznania. Tymczasem zakres rozpoznania i orzeczenia w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych wyznaczony jest w pierwszej kolejności przedmiotem zaskarżonej decyzji organu rentowego (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 1 września 2010 roku sygn. .akt IIIUK 15/10). Skoro zatem wnioskodawca nie rozwiązał stosunku pracy, zbędnym była analiza charakteru zatrudnienia ubezpieczonego. Pozytywne ustalenie szczególnych warunków pracy ubezpieczonego w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) S.A w P. nie mogłoby doprowadzić do zmiany zaskarżonej decyzji, wobec nie rozwiązania stosunku pracy. Tylko bowiem kumulatywne wystąpienie wszystkich przesłanek z art.4 ustawy o emeryturach pomostowych, gwarantuje nabycie prawa do emerytury pomostowej.

W tej sytuacji zbędnym było ustalanie charakteru pracy skarżącego po 31 grudnia 2008 roku, co legło u podstaw oddalenia wniosku skarżącego o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków na w/w okoliczności.

Reasumując, skoro tylko łączne spełnienie przesłanek określonych w art.4 powołanej ustawy pozwala na przyznanie prawa do emerytury pomostowej, a niespełnienie którejkolwiek z nich czyni zbędnym badanie ziszczenia się pozostałych warunków, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, uznając odwołanie za nieuzasadnione, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.